

Коротенко Д.О.
аспірант
навчально-науково-виробничого центру
Національний університет цивільного захисту України
м. Харків Україна

ПУБЛІЧНІ МЕХАНІЗМИ РЕГУЛЮВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

Для підвищення рівня соціально-економічного розвитку регіонів України потрібні дієві механізми підтримки діяльності бізнес-структур на територіях, держави, що враховують інтереси, бізнесу і суспільства. Слід зазначити, що інфраструктурна підтримка господарюючих суб'єктів динамічно розвивається за сприяння держави. Розвиток теорії і практики управління соціальними і економічними системами бізнесу вимагає науково-методичного обґрунтування і практичної апробації питання підвищення ефективності державного управління соціально-економічним розвитком територій України.

Мета сучасної моделі публічного адміністрування полягає в розвитку і стійкому соціально-економічному рості економіки, реалізація якої заснована на впровадженні цифрових технологій, на сучасних системах проектного управління і державних і комерційних закупівлях, на державно-приватному і місцевому партнерстві, на інституті цифрових державних послуг.

Державно-приватне партнерство (далі ДПП) є взаємовигідною співпрацею публічного партнера в особі органу влади і приватного бізнесу і виступає як політико-правова форма такої співпраці. Найчастіше форма співпраці у вигляді ДПП для цього інституту припускає наявність діяльності, спрямованої на надання послуг в публічних інтересах з метою отримання прибутку; можливість розділити ризики і доходи між партнерами; можливість участі безлічі партнерів; надійні зв'язки, засновані на тотожних цілях, очікуваннях і прагненнях; довгострокові або середньострокові взаємовідносини [3,с.162].

Зазвичай ДПП доцільно там, де йдеться про фінансово місткі інфраструктурні проекти. Переслідуючи цілі понизити витрати на створення і зміст інфраструктури, держава притягає приватний бізнес. Найчастіше, у рамках ДПП беруть участь проекти, пов'язані з енергетикою, транспортом, житлово-комунальною інфраструктурою. За кордоном, частіше в розвинених країнах, ДПП застосовується і в інших сферах: оборонні проекти або виробництва, в'язниці, туризм і соціальне обслуговування громадян.

Якість життя населення безпосередньо залежить від розвиненості і можливостей якісного функціонування об'єктів соціальної інфраструктури, до яких відносяться об'єкти або проекти в сферах культури і спорту, охорони здоров'я і освіти. Дуже часто бюджетних коштів бракує для утримання і повноцінного функціонування таких об'єктів. А у бізнесу, навпаки, часто немає засобів на інвестиції в створення такої інфраструктури. Підвищити економічну привабливість регіону і притягати нові інвестиції - це стратегічні цілі, які можна реалізувати за допомогою використання принципів державно-приватного партнерства. Участь бізнесу в проектах ДПП приведе до створення нових практик у формуванні додаткової відповідальності бізнесу і розвитку інститутів ділової репутації. Така практика могла б привести до росту конкуренції між підприємцями за право брати участь в проектах з державною участю. Вважаємо, що використання інструментів державно-приватного партнерства дає ряд переваг, які можна охарактеризувати як взаємовигідну співпрацю у сфері інновацій і науки, будівництва і експлуатації сучасних інфраструктурних об'єктів, зміцнення взаємовідносин між владою і бізнесом, розвиток нових компетенцій у сфері управління державним майном [1, с.54].

Розвиток ДПП в Україні, безумовно, робить благотворний вплив на економічний розвиток країни. Для ефективного застосування і розвитку механізму ДПП представляється можливим використати у тому числі і зарубіжний досвід, адаптуючи його з урахуванням особливостей національної економіки України.

Для досягнення економічного зростання потрібне підвищення інвестиційної привабливості територій, у тому числі забезпечення інфраструктурою інвестиційних майданчиків, формування інструментів для реалізації механізмів комунально-приватного партнерства. Дефіцитні місцеві бюджети часто не дозволяють ефективно управляти існуючою соціально-економічною інфраструктурою і тим більше активно брати участь в створенні нових об'єктів. При цьому актуальне питання модернізації існуючої транспортної інфраструктури і безлічі соціальних об'єктів. Виникає необхідність в нових джерелах фінансування для створення нових об'єктів або модернізації раніше за створених.

Соціально-економічний розвиток регіонів можливий при необхідному фінансуванні, зменшенні витрат при будівництві об'єктів і використанні можливостей державного і комунально-приватного партнерства, встановленні тісної взаємодії регіональних і місцевих органів влади і бізнесу. Стратегія просторового розвитку однієї з найважливіших проблем визначає

нереалізований потенціал взаємодії держави, бізнесу і населення, а в числі основних принципів - сприяння розвитку міжрегіональної співпраці і співпраці між територіальними громадами. Ця проблема в регіонах може вирішуватися за допомогою формування принципово нових підходів і механізмів державного і місцевого управління, що дозволило б розглядати регіон як об'єднання територіальних громад, управління якими засноване на принципах державно-приватного і комунально-приватного партнерства [2, с. 163].

У рамках міжбюджетної взаємодії ефект від такої співпраці посилюється за рахунок вирівнювання соціально-економічних умов життєдіяльності і рівня життя населення, поліпшення якості послуг, що надаються, розширення можливості організації ефективнішої життєдіяльності населення; а також забезпечує підвищення міри збалансованості бюджетів територіальних громад, що входять в регіон, з розподілом витрат на їх зміст між окремими територіальними громадами пропорційно яким-небудь об'єктивним характеристикам громад за рахунок скорочення витрат на зміст об'єктів комунальної власності. Сформовані пропозиції дозволяють підвищити ефективність застосування механізмів державно-приватного і комунально-приватного партнерства в Україні.

Література

1. Бобровська О.Ю., Крушельницька Т.А., Мунько А.Ю. Розробка методики оцінювання впливу децентралізації влади на формування інвестиційного профілю територій. Аспекти публічного управління. 2015. № 6. С. 47 – 57
2. Крушельницька Т. А., О. Матвеева О. Ю. Формування бюджетів об'єднаних територіальних громад в умовах децентралізації. Публічне управління та митне адміністрування. 2015. № 2. С. 160 – 168.
3. Трещов М. М. Еволюція ролі органів місцевого самоврядування в ресурсному забезпеченні місцевих бюджетів України: нормативно-правовий аспект. Visegrad Journal on Human Rights. Bratislava : Pan-European University Faculty of Law, 2017. Vol. 2, Nr. 4. С. 159 – 164.

Косяченко К. Е.

к.ю.н., доцент

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ
м. Дніпро, Україна

ПРИНЦИПИ ЗДІЙСНЕННЯ КРИМІНОЛОГІЧНОГО МОНІТОРИНГУ НЕУРЯДОВИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ

Поняття «неурядові організації» є доволі багатограним та включає в себе ряд суб'єктів суспільних відносин, частина з яких реалізує окремі